קרבו העדה

מן מותט. הפכן מה היקרים קומרים פריענית. ופ בשקלים ינית עד בנין בהת"ק ותהיה חדשה ומשני שמל יבנה הבית כבראשונה. בניסן ותחרם התרומה אז ומה שנדר כבר ה"ל ישנה: והכא. גבי קינו של גר מה אית לך למיחש הלכך קדוש:

הדרן עלך פרק כל הרוקין וםליקא לה מסכת שקלים

שקלים את אמר לא קדשו ולר"ש בן יהודה דלעיל פריך: א"ל חמן. גבי שקלים אין

336 (6

מסורת הש"ם

עין משפם

בג א מיי' פרק ח מערכין הל"ח ט: בד ב מיי שם פ"ו הלכה

גר מצוה

הגהות הגר"א [א] ה"ג א"ל תמן אין מקדש וינית עד שיבנה בה"מ שמא יבנה הבית ברחשון ותתרם תרומת מן החדש בומנה מלשכ" והכא מאי אית לך רב המנונא ורב אדא בר אהבה בשם רב הלכה כר׳ שמעון כל"ל והשאר שבינתי נמחק וה"פ תמן

איו מהדש ולהכי בשהלים

ברבעתים ושקל היינו סלע וסלע ד' דינרין. פי' אחר רובע דינר כדאתרינן לעיל: ירושלפי עבר והקדיש מן מה דאתר ר' שמעון ריב"ז בטלה הדא אמרה עבר והקדיש קדשו ר' יודן בעא קומי ר' יוסי הכא אחמר קדשו פי ברובע שקל של גר והכא אחמר לא קדשו פי' בשקלים ובכורים אמר ליה תמן שמא יבנה בית המקדש בדיעבד לח קדשי: ה"ג החי ישנה היח לגבי הקדשות חתרים וחינו של גר ח"ל שיהיה מן החדש. הלכך אם הקדים קדום בדיעבד: ופריך ויניח עד שיבנה בהמ"ק. גם

ותחרם תרומת הלשכה בזמנה באחד בניסן והכא מה אית לך רב אדא ורב המנונא בשם רב אמרי הלכה כר' שמעון:

סליקא לה מסכת שקלים בס"ד

תקלין חדתין תקרין חדתין

ממק קדשו. היינו ברניעית כסף דר כדמתר הכא:

ופכא אם אמר וא קישו. היינו בשקלים (ר"ש בן

יהודא אליבא דר"ש דגם בשקלי ס"י דלא קדשו אף

בדיעבד ומציכורים וא קשיא משום דאימעיטא

לה מעקא דלא חל עליה שם בימורים כלל אבל

שקלים ס"ד דמשום חקלה גם כן דומיא דרביעית

של גר ואם כן אמאי לא קדשו בדיעבד כמו רביעית

של גר: ה"ג פשן אין מקדש. להכי בשקלים וא

של גר: ה"ג פשן אין מקדש. להכי בשקלים וא

אמר קדשו א"ל [א]תמן לכך אין "מקדישין לכתחלה לפי שמצוה להקריב מתרוִמה חדשה והיאך ה"ל יְשנה והכא מאי אית לך למימר האי ישנה היא 6לגבי הקדשות אחרים וקינו של גר אינו צריך חדשה ואם הקדיש קדוש

ויניחנה עד שיבנה בית המקדש שמא יבנה הבית כבראשונה ותתרם תרומת הלשכה מן החדשה בזמנה באחד בניסן והכא מאי אית לך רב המנונא ורב אדא בר אהבה בשם רב יהלכה כר"ש (רב אדא ורב המנונא רב אדא בר אחוה בשם רב הלכה כר"ש):

השנה ומתקנת חכמים דאפי

הדרן עלך פרק כל הרוקין וסליקא לה מסכת שקלים

של גר: הייג **סמן אין מקדש.** להכי בשקלים לא קדש אר של איר מדי באר ביר בשקלים לא היינו החוד קאמתר וינית עד כיו שמא הדי דעיקר טעם דאין להקדש שקלים מוטן חוד קאמה שאין מקדש ולא שם הקדש עליה כלל דאף אם יבנה בית המקדש היישיטן שלא יבוא נהקדש ביל דהוי לה ישנה ולא משום מקדש יבנה הבית בראשון מיינו בחודש בראש ביר ביר ביר שמא היי במדש הראשון כיי הוקם המשכן ותתרם תרומת הלשכה מן החדש ולא יישום ולא משום תקלה לא מושאיב הכל ברציעית כסף דאף אם יבנה בית המקדש בכריי לא קדש ולכן לא מל והכי אימא בחופפתא פרק במרא דמכילתין טעמא דאין שקלים נוחבי שום הראשון ביר שמיים הכל ברציעית כסף דגר דהקדש חל עליה דכשיבות ביר המקדש ראוי רובע דינר שלו לקרבן רק דבטלה רבי יותנן בן זכאי מפני תקלה להקדשו לכחלה ולא אמי טעמא דתקלה ומפקיע לשם הקדש ממנו. וגירסת הספרים משובשים והקדשות אחרים מאן דכר שמייהו הכל: הלכה כרבי שמעון. דמבורים על אומללים:

את המיד משר מעם באלים במון הזה משום שאין מקדש ולא חל שם הקדש עליו כלל דאף אם יבנה בהמ״ק חיישינן שלא יבואו להקדש חהו דקאמר ויניח עד וכי) שמא יבנה הבית בראשון היינו בחדש ניסן במחלמה כמ״ש ויהי בחדש הראשון וכי) הוקם המשכן וחסרם חרומת הלשכה מן החדש ולא יהיה ראוי שקליו שהקדיש כלל דהוי לה ישנה ולא משום תקלה דאף אם יבנה בהמ״ק בכה״ג לא יקדש ולכן לא חל והכי איחא בחופסתא פ׳ בחרא דמרילתין טעמא דאין שקלים נוהגים שמן הזה משום תרומה ישנה משא"כ הכא ברפיעית כסף דגר דהקדש חל עליה דכשינה בהת"ק ראוי רובע דינר שלו לקרבן רק דבטלה ריב"ז מפני תקלה להקדישו לכתחלה ולא אחי טעמא
דמר שמייהו הכא: מליק

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הַדְרָן עֲלָךָ מַפֶּכֶת שְׁקָלִים וְהַדְרָךְ עֲלָן. דַּעְתָּן עֲלָךְ מַפֶּכֶת שְׁקָלִים וְדַעְתָּךְ עֲלָן. לֹא נִתְנְשֵׁי מִינָךְ מַפֶּכֶת שְׁקָלִים וְלֹא תִתְנִשֵׁי מִינָן לֹא בִּעָלִמָא הָדֵין וִלֹא בִּעָלִמָא דִאָתֵי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךּ יִיָ אֱלֹהֵינוּ וֶאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא תוֹרָתְךּ אָמְנוּתֵנוּ בְּעוֹלְם הַזֶּה וּתְהֵא עִמְנוּ לְעוֹלְם הַבָּא. חֲנִינְא בַּר פָּפָּא רָכִישׁ בַּר פָּפָּא הַחְמָן בַּר פָּפָּא אַחָאי בַּר פָּפָּא אַבְּא מָרִי בַּר פָּפָּא רַפִּרָם בַּר פָּפָּא רָכִישׁ בַּר פָּפָּא סוּרְחָב בַּר פָפָא אַדָּא בַּר פָפָא דָרוּ בַּר פַפָּא:

ָדָעַרֵב נָא יִיָ אֶלֹהֵינוּ אֶת דִּבָרֵי תוֹרָתָךְ בִּפִּינוּ וּבִפִּיפִיוֹת עַמִּךְ בֵּית יִשִּׂרָאֵל. וְנִהְיֶה כָּלְנוּ אֲנַחִנוּ וְצֶאֱצְאֵינוּ וְצֶאֱצְאֵי עַמִּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּלָנוּ יוֹדָעֵי שָׁמֵךּ וְלוֹמָדֵי תוֹרָתֶךּ: מֵאוֹיָבַי תִּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֵיךּ כִּי לְעוֹלַם הִיא לִי: יִהִי לְבִּי תַמִים בְּחְקֵיךְ ּלְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ: לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁבַּח פִּקּוּדֶיךּ בִּי בָם חִיִּיחָנִי: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךּ: אָמֵן אָמֵן אָמֵן סֶלְה וָעֶד:

מוֹדִים אֲנַחָנוּ לַפַנֵיך יִי אֱלֹהֵינוּ וָאֱלֹהֶי אֲבוֹתֵינוּ שֲשַׂמְתַּ חֵלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרַשׁ וְלֹא שַׂמְתַ חֵלְקַנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קָרַנוֹת. ָשֶׁאָנוּ מַשְׁכִּימִים וְהֵם מַשְׁכִּימִים. אָנוּ מַשְׁכִּימִים לְדִבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מַשְׁכִּימִים לִדְבָרִים בְּטֵלִים. אָנוּ עֲמֵלִים וְהֵם עֲמֵלִים. אָנוּ עָמֵלִים וּמִקַבְּלִים שָׂכָר וִהֵם עַמֵלִים וְאֵינֶן מִקַבִּלִים שָׂכָר. אָנוּ רָצִים וְהֵם רָצִים. אָנוּ רָצִים לְחַיֵּי הָעוֹלֶם הַבָּא וְהֵם ָרָצִים לְבָאֵר שַׁחַת. שַׁנָּאֲמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לְבָאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָּמִים וּמִרְמָה לֹא יֵחֲצוּ יִמֵיהֵם וַאֲנִי אָבְטַח בָּךְ: יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךּ יִיָ אֱלֹהַי כְּשֵׁם שֶׁעֲזַרָתַּנִי לְסַיֵּם מַפֶּבֶת שְׁקְלִים בֵּן תַּעַזְרַנִי לְהַתְחִיל מַפֶּבְתוֹת וּסְפְּרִים אֲחַרִים וּלְסִיְּמְם לַלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַצֲשׁוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרְתֶךּ בְּאַהֲבָה. וּזְכוּת כָּל הַתַּנָּאִים וַאֲמוֹרְאִים וְתַלְמִידִי ַחְבָמִים יַצָמוֹד לִי וּלְזַרָעִי שֶׁלֹא תַמוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּי וּמִפִּי זַרְעִי וְזֶרַע זַרְעִי עַד עוֹלְם. וְתִתְקַיֵּם בִּי בְּהִתְהַלֶּכְךּ תַּנְחֶה אוֹתֶך בִּשֶּׁבִבָּך תִּשָׁמֹר עָלֶיך וַהַקִּיצוֹת הִיא תִשִּיהֶך. כִּי בִי יִרבּוּ יָמֶיך וְיוֹסִיפוּ לְךְ שָׁנוֹת חַיִּים: אוֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָה בִּשְׂמֹאלָה עשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ עוֹז לְעַמוֹ יִתֵּן יְיָ יְבְרֵךְ אֶת עַמוֹ בַשְּׁלוֹם:

יִתגַדַל וִיִתקַדַשׁ שָׁמֵה רַבָּא. בִּעָלְמָא דִהוּא עָתִיד לְאָתִחַדְּתָא, וּלְאַחִיָּא מֵתיָּא, וּלְאַסָּקָא לְחַיֵּי עַלְמָא, וּלְמִבְנֵא קַרְתָּא ּדִירוּשִׁלֵם, וּלְשַׁכָלֵל הֵיכָלֵיה בָּגַוָה, וּלְמֶעִקַר פּוּלְחָנָא נוּכִרְאָה מֵאַרְעָא, וּלְאַתָבָא פּוּלְחָנָא דִּשִׁמַיָּא לְאַתְרֵיה, וְיַמִלִיךְ קוּדִשָּׁא בִּרִיךְ הוּא בִּמַלְכוּתֵיה וִיקָרֵיה, [וִיַצְמַח פָּרָקְנֵה וִיקֶרֵב מִשִּׁיחֵה]. בִּחַיֵּיכוֹן וּבִיוֹמֵיכוֹן וּבִחַיֵּי דְכָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעַגָּלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְּ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וִיתנַשֵּׂא וִיתִהַדֶּר וִיתִעַלֶּה וִיתִהַלֶּל שִׁמֵה דִקָּדִשָּׁא בִּרִיךְ הוּא. לְעַלָּא מָן כָּל בִּרְכָתָא וִשִּׁירָתָא הָשִׁבִּחָתָא וְנֶחֱמְתָא דַאָמִירָן בִּעָלִמָא, וִאִמָרוּ אָמֵן: עַל יִשִּׂרָאֵל וִעַל רַבָּנָן, וִעַל תַּלִמִידִיהוֹן וִעַל כָּל תַּלְמִידִי תַלְמִידִיהוֹן, וְעַל כָּל מַאן דְּעָסָקִין בָּאוֹרַיִתָא, דִּי בָאַתָּרָא (קַדִּישָׁא) הָדֵין וִדִי בָכָל אֲתַר וַאֲתַר, יִהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי ְּוַחַיֵּי אֲרִיבֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וּפֶּרְקָנָא מִן קֶדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלְמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וָעַל כָּל יִשִּׂרָאֵל, וָאִמָרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמִרוֹמָיו הוּא בִּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשִּׂרָאֵל וְאָמָרוּ אָמֵן:

*) פי׳ הגון על זה תמצא בספר החיים שחיבר אחי הגאון מהר״ל מפראג בספר זכיות ח״א פ״ג, **) בסיומא וסוף תשובת הרמ״א ז״ל וכן בסוף יש״ש בב״ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו.